

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Faisala Husseiniho a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalovanému: **Zeměměřický úřad**, Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 4. 2023, čj. ZÚ-01437/2023-12001, ze dne 3. 5. 2023, čj. ZÚ-02114/2023-12001, a ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. ČÚZK-09037/2023-11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2023, čj. 10 A 102/2023-41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (nyní stěžovatel) se obrátil na městský soud s žalobou proti rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví, kterými mu žalovaný nejprve odmítl poskytnout požadované informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a poté za jejich poskytnutí požadoval poplatek. V žalobě stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

[2] Městský soud nyní napadeným usnesením přiznal stěžovateli v plném rozsahu osvobození od soudních poplatků. Žádost o ustanovení zástupce zamítl. Proti neustanovení zástupce podal stěžovatel kasační stížnost.

[3] Kasační stížnost stěžovatel odůvodnil tím, že městský soud neustanovením zástupce porušil čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rovněž městský soud porušil rovnost stran, protože stěžovatel se nachází ve vězení a proti němu stojí státní orgán s odborným

zázemím. Městský soud rovněž ignoroval svá starší rozhodnutí, ve kterých stěžovateli zástupce ustanovil. Změnu svého rozhodování přitom městský soud ani nevysvětlil.

[4] Městský soud neustanovení zástupce zdůvodnil v bodech 11 až 14 napadeného usnesení. Zde uvedl, že jednou z podmínek nutných k ustanovení zástupce je, aby ustanovení zástupce bylo nezbytné k ochraně stěžovatelových práv. Městský soud splnění této podmínky neshledal, a proto stěžovateli zástupce neustanovil.

[5] NSS nyní dává městskému soudu za pravdu. Kasační stížnost proto není důvodná.

[6] Podle § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. platí, že navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce.

[7] Úvodem NSS konstatuje, že městský soud vyšel ze správných hledisek, která musí soud zvažovat při posuzování splnění podmínky „*nezbytné nutnosti k ochraně žalobcových práv*“. Soud je při posuzování splnění této podmínky povinen hodnotit především to, nakolik je stěžovatel sám způsobilý se před soudem hájit. Přihlíží přitom zejména k formálním a obsahovým kvalitám jeho podání a dále též k právní složitosti projednávané věci. Ustanovení zástupce zpravidla není namístě v situaci, kdy podaná žaloba obsahuje všechny formální náležitosti, řádně formulované žalobní body a bezvadný petit a je z ní patrné, čeho a na základě jakých důvodů se stěžovatel domáhá, pokud se současně nejedná o věc po právní stránce mimořádně složitou (např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2011, čj. 5 Afs 20/2011-62, na který správně odkázal již městský soud a který obsahuje další citace shodné judikatury).

[8] Dále NSS konstatuje, že městský soud uvedená kritéria správně použil na nynější věc. NSS tedy s městským soudem souhlasí, že projednávaná věc není složitá po skutkové stránce; správní spis předložený žalovaným skutečně obsahuje pouze několik listin čítajících zhruba 30 stran textu. Po právní stránce se jeví o něco komplikovaněji, ale NSS souhlasí, že nejde o věc právně složitou: spor spočívá výlučně v tom, jestli žalovaný mohl po stěžovateli požadovat úhradu za poskytnutí informací. Ze stěžovatelovy žaloby je zjevné, že se v problematice poskytování informací dobře orientuje, a jeho žaloba obsahuje řádně formulované žalobní body.

[9] Konečně NSS uvádí, že stěžovatel je známým „klientem“ správních soudů – jen NSS eviduje více než devět desítek jeho soudních řízení. NSS přitom již opakovaně uvedl, že soud může přihlídnout též k tomu, zda a popřípadě v jaké míře vede účastník další soudní spory či jiná řízení před orgány veřejné moci, na něž je pravděpodobně třeba vynakládat veřejné prostředky (srov. například rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2022, čj. 6 As 88/2022-50, body 20 a 21). Z úřední činnosti je přitom NSS známo, že stěžovatel opakovaně vede velký počet řízení jednak proti vězeňské službě, jednak proti rozličným správním orgánům právě ohledně poskytování informací na základě zákona č. 106/1999 Sb. (to zohlednil již i městský soud v bodu 12 nyní přezkoumávaného usnesení).

[10] Ustanovení zástupce v nynější věci nemohla odůvodnit ani předchozí rozhodnutí městského soudu, kterými městský soud stěžovateli zástupce ustanovil. NSS uznává, že

pokračování

kontinuita soudního rozhodování je jistě žádoucí, rovněž je však třeba zohlednit výše uvedené – tedy nutnost individuálního posouzení každé věci. Po posouzení nynější věci NSS souhlasí s městským soudem, že stěžovatel nesplnil podmínku *nezbytné nutnosti k ochraně svých práv*, nutnou pro ustanovení zástupce. Městský soud mu tedy zástupce správně neustanovil.

[11] NSS tedy uzavírá, že stěžovatel podal řádným způsobem žalobu proti rozhodnutím žalovaného, v níž jasně uvedl, čeho se žalobou domáhá. Z obsahu žaloby, resp. na ni navazujících podání, vyplývá, že stěžovatel je schopen se srozumitelně vyjadřovat, má dostatečné povědomí o svých procesních právech i rozhodné právní úpravě, na čemž nic nemění ani skutečnost, že se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody (shodně rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2020, čj. 3 As 20/2020-22, bod11). Vzhledem k opakovanému podávání správních žalob je pak seznámen se soudním procesem. Městský soud tedy nepochybil, jestliže dospěl k závěru, že ustanovení zástupce není pro ochranu práv stěžovatele nezbytně třeba, a jeho návrh proto zamítl.

[12] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto jeho kasační stížnost zamítl. Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu